

over til Selvbeholdningssystemet, eller skulde man finde det nødvendigt atter at supplere disse Beholdninger, saa skjønner jeg virkelig ikke, at der vil være sket nogen Skade ved at vedtage mit Forslag, naar man dog vedbliver at have en Beholdning til henvendt $2\frac{1}{2}$ Million Rd. Man maa ikke glemme, at disse store Beholdninger ere tilfede. (Anfjær: Det er dem, Folkene gaa med!). Ja, det er tilbels dem, de gaa med. Hvad angaar Bemærkningerne af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds om Clewskolen, da har han jo her en Sagtyndighed, som jeg ikke er i Besiddelse af; men det forekommer mig, at der, den Gang Hærløven blev udbarbedet, var saa mange militærtyndige Mænd, der have givet deres Botum til, at Clewskolen netop blev stillet paa denne midlertidige Maade, at det er ganske naturligt, at en Mand fra mit Standpunkt maatte gjøre Forslaget, saaledes som det her foreligger. Den ærede Minister var jo saa artig ikke at sige Noget angaaende mine Forslag, og, som man siger, den ene Høflighed er den anden værd. Jeg kan jo ikke gjøre Fordring paa, at han skulde uleilige sig dermed, da jeg saa absolut stillede mig imod det, som han tilraadede Thinget. Jeg skal kun bemærke, at jeg naturligvis skal vise det samme Forhold, som han har vist overfor mit Forslag med Hensyn til alle de Mindretalsforslag, som jeg har været med til at stille; jeg skal der fastholde mit Standpunkt, ligesom han fastholder sit.

Væjer: For enhver fredelkende Sjæl har det uretlig noget meget Utaalende ved sig at høre det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) tale om Danmarks Neutralitet; men jeg har ikke hørt noget Forsvar for, at en saadan Neutralitet ogsaa vilde blive agtet. En anden Sag var det, om de andre Stater i Europa ogsaa vilde gjøre sig neutrale, eller — for at jeg skal indfømme det ærede Medlem — hvis kun Østersølandene eller i alt Fald de tre nordiske Lande vilde slutte sig sammen i et nordisk Forsvarsforbund. Da var det ganske vist muligt for os at ordne vort Forsvar paa en hel anden Maade end nu; men saaledes som Forholdene nu foreligger, gaar det vistnok ikke an, og jeg vil derfor heller ikke være i Stand til at stemme for det ærede Medlems Forslag under Nr. 65, 68 og 70. — I Øvrigt ønsker jeg kun at udtale mig om et ganske enkelt Punkt, som kan kaldes temmelig underordnet, men om hvilket jeg dog tror, at man kan bruge Ordet: „Siden Lue kan væltes stort Bes“. Det er Forslaget under Nr. 98, der dreier sig om en Nedsettelse med 10,000 Rd., der er begjært til nye Ridekvipager for Rytteriet. Jeg tror nu, at denne foreløbige Besparelse i Virkeligheden i Tidens Løb vil vise sig som det Modsatte. Det er jo oplyst, at dersom dette Forslag vedtages, og man vedbliver at gaa frem med Anskaffelsen efter samme Maalestok som hidtil, saa

vil det være 17 Aar, forinden Rytteriet faar de nye Ridekvier, og sammenligner man nu disse med de gamle Kvier, saa tror jeg, at det vil være en god Besparelse betydelig at forforte Ridsfristen for deres Anskaffelse. Jeg skal dog bemærke, at jeg ikke er i Stand til at tale som Sagtyndig, uagtet jeg tidligere har havt den Ære at tjene 9 Aar i Rytteriet. Meget har jo forandret sig siden den Tid, da jeg tjente, og jeg har, som sagt, ikke nogen Erfaring med Hensyn til disse nye Ridekvier. Jeg har heller ikke talt med nogen Sagtyndig derom, men jeg taler kun af mig selv, og jeg gjør denne Bemærkning, forsaavidt der skulde blive utvirket Tvivl om, hvorvidt et muligt af mig stillet Forslag virkelig skulde være stillet af mig selv. Jeg kjender meget godt de hidtil brugelige Ridekvipager, og jeg skal i den Anledning gjøre en Signelse, der, saavidt jeg veed, skriver sig fra en fremmed Officer, som skal have sagt, den Gang han saae en af vore fuldpassede Kavaleriheste, at den lignede en Kamel med to Puffer. Denne Udtalelse tror jeg er meget betegnende for, hvor overordentlig sammensat Oppfatningen er og hvor mange unødvendige Ting der hører til den, medens det dog er af den allerhøieste Bigtighed, ikke blot for selve Rytteriets Kampdygtighed, men for hele Hæren, at Rytteriet er saa let som mulig, og at Folkene meget hurtig kunne faae deres Heste opstabilede og oppassede og altsaa ogsaa kunne komme hurtigt hen til de Steder, hvor det skal hen. Dette gjælder ikke blot den enkelte Ordonnans, men hele Afdelingen. Jeg tror, at Besparelsen ved disse Ridekvier ikke alene vil vise sig under en Krig, som jeg haaber, at vi ikke i den nærmeste Fremtid skulle lære at kjende, men ogsaa i Fredstid, og jeg tror derfor ogsaa, at det vil være en god Besparelse at følge Udvalgets Mindretal med Hensyn til Forslaget under Nr. 98. Det er jo en meget mere simpel Ridekvipage, vi faae i de nye Ridekvier, end vi have i de gamle; de skulle jo bestaa af usværtet Læder, saa at der altsaa baade spares Materiale og Tid til Pudsning. Det var kun disse saa Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre.

Anfjær: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) var i en ganske usædvanlig Grad uheldig med det Exempel, han hentede fra England som Støtte for sin Tanke om en bevægelig Hærløve. Det er ganske vist, at den engelske Hærs Størrelse afhænger af Parlamentets Bevilling for hvert Aar, men dette har ikke det Allersjævneste at gjøre med dens Organisation, med Mandstabsets Udbannelse, med den Tjeneste, der forlanges osv.; det vedkommer kun Hærens Størrelse. (Bille: Det er jo ogsaa en hvervet Hærløve!) Ja, ganske rigtigt, det er Sagen, og der indkalbes derfor heller ikke noget Mandskab, men de i Hærens Løb opstaaede Huller søges udfyldte ved Svervning. Jeg vil